

Sygn. akt: III U 361/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2014r. w O.

sprawy z odwołania H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 7 marca 2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje H. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 listopada 2013r. do 31 października 2015r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

H. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 07.03.2014r., nr (...), odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazała, że cierpi na bóle kręgosłupa, ból ogranicza jej ruchomość, przeszła operacje, które nie przyniosły poprawy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że H. K. w dniu 09.10.2013r. zwróciła się z wnioskiem o ustalenie dalszych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku rozpoznawania tego wniosku zarówno lekarz orzecznik ZUS, jak i Komisja Lekarska ZUS uznali, że H. K. nie jest osobą niezdolną do pracy. Wobec powyższego decyzją z dnia 07.03.2014r. odmówiono jej prawa do renty.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Z akt rentowych nr (...) wynika, że H. K. (ur. (...)) w okresie od 04.12.1993r. do 30.06.2005r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, która została przyznana decyzją z dnia 30.11.1993r. (k. 22 – 23 a.r.)

Następnie Oddział ZUS decyzją z dnia 23.06.2009r. przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01.04.2009r. (k. 63 - 67 a.r.) a decyzją z dnia 18.02.2010r. uprawnienia do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.01.2010r. do 28.02.2011r. (k. 108 – 109 a.r.) .

Prawo do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy było przedłużane na okresy: w decyzji z dnia 15.03.2011r. na okres od 01.03.2011r. do 29.02.2012r., w decyzji z dnia 30.03.2012r. na okres od 01.03.2012r. do 31.03.2013r. i ostatnio w decyzji z dnia 09.05.2013r. na okres od 01.04.2013r. do 31.10.2013r.

W dniu 09.10.2013r. H. K. zwróciła się z wnioskiem o ustalenie dalszych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W związku z powyższym została skierowana na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS w celu ustalenia istnienia oraz stopnia niezdolności do pracy. W wyniku przeprowadzonego badania lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 08.11.2013r. uznał, że H. K. nie jest niezdolna do pracy.

Z powyższym orzeczeniem H. K. nie zgodziła się i wniosła sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS w W.. Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 27.02.2014r. także uznała, że H. K. nie jest osobą niezdolną do pracy.

W konsekwencji ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 07.03.2014r. odmówił jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 01.11.2013r.

W ocenie Sądu odwołanie H. K. od decyzji ZUS z dnia 07.03.2014r. jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie zaś z art. 61 w/w ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W świetle w/w przepisów skuteczność odwołania H. K. była uzależniona od ustalenia, czy jest ona niezdolna do pracy, jeśli tak, to w jakim stopniu i jaki jest przewidywany okres trwania niezdolności.

Na okoliczność występowania niezdolności do pracy odwołującej Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii, psychologii i psychiatrii.

Biegli z zakresu: neurologii – M. B., ortopedii J. S., psychiatrii M. F. i psychologii H. P. w opinii nadesłanej w dniu 29.07.2014r., po przeprowadzonym w dniu 28.06.2014r. badaniu odwołującej oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jej zdrowia, zdiagnozowali u niej: zespół bólowo-korzeniowy kręgosłupa szyjnego w

przebiegu stenozy kanału kręgowego nasilonego na poziomie C5-C7 2, stan po leczeniu operacyjnym z powodu dyskopatii 1-s w 2009r., zaburzenia depresyjne w wywiadzie.

Zdaniem biegłych aktualny stopień zaawansowania schorzeń daje postawy do uznania opiniowanej za częściowo niezdolną do pracy, od czasu poprzednio wstrzymanych świadczeń na okres dwóch lat.

W uzasadnieniu wskazano, że w badaniu przedmiotowym stwierdzono objawy o charakterze korzeniowym i ubytkowym w obrębie kończyny górnej lewej oraz znaczne bólowe ograniczenie kręgosłupa szyjnego. W badaniu MRI kręgosłupa stwierdzono zaś zmiany o charakterze dyskopatycznym i zwyrodnieniowym. Biegli wskazali, że badana w lutym 2014r., po wykonaniu kolejnego badania MRI kręgosłupa szyjnego, była konsultowana przez neurochirurga. Lekarz ten na podstawie badania przedmiotowego oraz badania neuroobrazowego, zakwalifikował ją do leczenia operacyjnego z powodu stenozy kanału kręgowego na poziomie C5-C7.

W związku z powyższym, mając na uwadze badanie przeprowadzone przez biegłego neurologa - dodatnie objawy korzeniowe, rozciągowe z odcinka szyjnego kręgosłupa, dokumentację medyczną, oraz fakt, iż opiniowana oczekuje na zabieg z powodu wielopoziomowej dyskopatii szyjnej, w ocenie biegłych H. K. jest częściowo niezdolna do pracy, od dnia 01.11.2013r. na okres dwóch lat (k. 16 a.s.).

Zdaniem biegłych schorzenie psychiatryczne odwołującej nie powoduje natomiast niezdolności do pracy.

Do powyższej opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń, w tym organ rentowy wyraźnie oświadczył to w piśmie procesowym z dnia 28.08.2014r. (k. 22 a.s.)

Zdaniem Sądu wydana w sprawie opinia biegłych może stanowić podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Została ona sporządzona przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującej jednostek chorobowych. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującej. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli odnieśli się do schorzeń występujących u H. K., określili stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy.

Biegli w opinii powołują się na wyniki badania przedmiotowego i wskazują, na czym polegają objawy chorobowe.

Z akt rentowych wynika, iż odwołująca w przeszłości pracowała jako stolarz, pracownik produkcji, kucharz i bufetowa. Do tych prac odnieśli się biegli sądowi w opinii stwierdzając, że odwołująca jest częściowo niezdolna do ich wykonywania. Należy podzielić ten wniosek, bowiem praca w tych zawodach wymaga sprawnego poruszania się, dźwigania ciężarów a odwołująca z uwagi na występujące u niej objawy korzeniowe i ubytkowe nie jest do tego zdolna.

Mając powyższe na względzie na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał H. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres od dnia wstrzymania, tj. od dnia 01.11.2013r. do dnia 31.10.2015r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010r., II UK 330/09, LEX 604220).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy, bowiem biegli wydając opinię powoływali się na występowanie objawów korzeniowych i ubytkowych, których nie stwierdzano w toku badania w ZUS. Organowi rentowemu nie można wobec tego przypisać odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu świadczenia.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.